

โครงการสร้างนวัตกรรมชุมชนสู่การแก้ไขปัญหาชุมชนอย่างยั่งยืน
ด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม (Pitching)

การยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนผ่านช่องทางการตลาด
เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจของกลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้ำพริกแม่นางบางไทร
ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภายใต้

โครงการยกระดับนวัตกรรมชุมชน ด้วยกระบวนการวิศวกรสังคม
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา ประจำปีงบประมาณ 2568

คำนำ

โครงการวิศวกรสังคมแก้ไขปัญหาและความต้องการของชุมชน ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยโครงการที่จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้นักศึกษานำทักษะทางด้านวิศวกรสังคม ซึ่งประกอบด้วย ทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการสื่อสาร ทักษะการทำงาน และทักษะการสร้างนวัตกรรม เพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของชุมชนตามแนวคิดวิศวกรสังคม สร้างการมีส่วนร่วมของคนในชุมชน ให้ชุมชนสามารถนำองค์ความรู้ที่หลากหลายมาบูรณาการในการดำเนินงานและพัฒนาชุมชนในมิติต่าง ๆ เพื่อนำองค์ความรู้สร้างนวัตกรรมให้กับชุมชนนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการส่งเสริมให้ชุมชนพึ่งพาตนเองและจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน

โดยมีการดำเนินโครงการอย่างเป็นระบบ มีการจัดกิจกรรมตามแนวคิดวิศวกรสังคม ส่งผลให้นักศึกษาเกิดทักษะวิศวกรสังคม 1) ทักษะการคิดวิเคราะห์ เชิงเหตุ-ผล (นักคิด) 2) ทักษะในการสื่อสารองค์ความรู้เพื่อการแก้ไขปัญหาและความต้องการ (นักสื่อสาร) 3) ทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่น ระดมสรรพกำลังทรัพยากรเพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการ (นักประสานงาน) 4) ทักษะการสร้างนวัตกรรมเพื่อแก้ไขปัญหาและความต้องการของสังคม (นักสร้างนวัตกรรม)

ผู้จัดทำ

ทีม ACT

สารบัญ

เนื้อเรื่อง	หน้า
เครื่องมือวิศวกรสังคม ขั้นที่ 1 ฟาประทาน	1
Cause – Effect	2
เครื่องมือวิศวกรสังคม ขั้นที่ 2 นาฬิกาชีวิต	3
เครื่องมือวิศวกรสังคม ขั้นที่ 3 ไทม์ไลน์ (TimeLine) “พัฒนาการ”	4
เครื่องมือวิศวกรสังคม ขั้นที่ 4 ไทม์ไลน์ (TimeLine) “กระบวนการ”	6
เครื่องมือวิศวกรสังคม ขั้นที่ 5 M.I.C. Model เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น	7
งบประมาณ	8
ภาคผนวก	9

เครื่องมือวิศวกรสังคม

Social Engineer's tools

เครื่องมือวิศวกรสังคม ชั้นที่ 1 ฟ้าประทาน

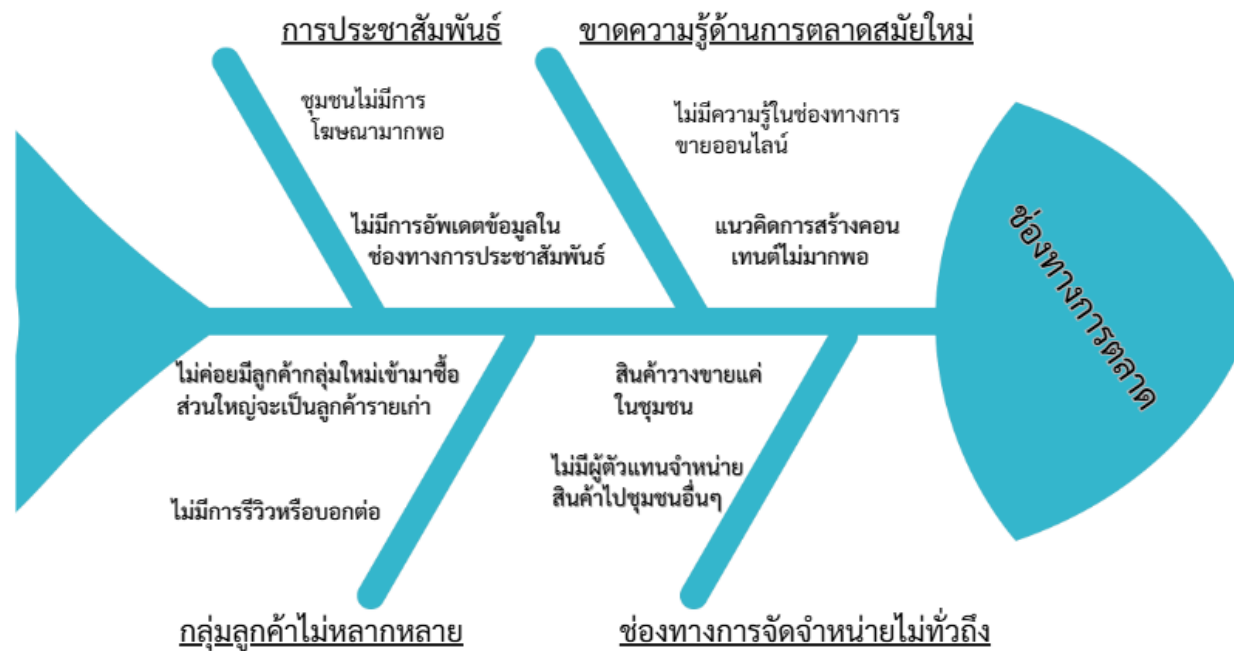
(1) สิ่งที่เห็น (Fact)	(2) ความรู้สึก (Feeling)
- เป็นที่ราบลุ่ม - มีวัด - น้ำท่วมบ่อย - น้ำพริก - ผู้คน - ต้นไม้ - หมู่บ้าน - ทุ่งนา - รถ - แม่น้ำ	- กังวล - เสียหาย - มีความหวัง - สงบ - ร่มรื่น - อุดมสมบูรณ์ - มีความสุข
(3) บอกเล่าเรื่องราวจาก “สิ่งที่เห็น” และ “ความรู้สึก” จากสิ่งที่ได้เห็นมาทั้งหมด พวกเรารู้สึกถึงความตั้งใจและความพยายามที่จะพัฒนาชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับ เมื่อได้เข้าไปพบปะพูดคุยและสอบถามปัญหาของชุมชน ทำให้เราได้รับรู้ข้อมูลและปัญหาที่แท้จริงของชุมชน เราจึงมุ่งมั่นตั้งใจที่จะแก้ไขปัญหาและผลักดันชุมชน ซึ่งชุมชนก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือ เพื่อสร้างคุณภาพสินค้าและชีวิตของคนในชุมชนให้ดียิ่งขึ้น อย่างมีประสิทธิภาพให้กับน้ำพริกข้าปลา ย่าง ของตำบลช้างใหญ่	

Cause - Effect

ระบุ ปัญหาหรือผล (Effect) ที่ด้านขวามือ (หัวปลา)

ระบุ สาเหตุหลักของปัญหา (Cause) หรือสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดผลนั้น ๆ ไว้ที่ก้างหลัก

และระบุสาเหตุย่อย/เหตุย่อยที่สัมพันธ์กับสาเหตุหลัก/เหตุหลักนั้น ๆ เป็นก้างย่อย

เครื่องมือวิศวกรสังคม ชั้นที่ 2 นาฬิกาชีวิต

ประเด็นการศึกษา น้ำพริกข้าวปลาย่าง

สรุปประเด็นที่ได้จากการใช้นาฬิกาชีวิต

ได้เห็นถึงข้อมูล ความเป็นมาของชาวบ้าน น้ำพริกข้าวปลาย่าง ตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งตั้งแต่แรกได้นำน้ำพริกและได้พัฒนามาเป็นน้ำพริกข้าวปลาย่าง โดยไม่ได้มีอะไรพิเศษ แต่ด้วยยุคสมัยและสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป จึงทำให้คิดค้นรสชาติเพิ่มขึ้นและบรรจุกันท์ให้มีความน่าสนใจและโดดเด่น ทำให้ผู้คนที่รู้จักน้ำพริกข้าวปลาย่าง ตำบลช้างใหญ่ จนถึงทุกวันนี้

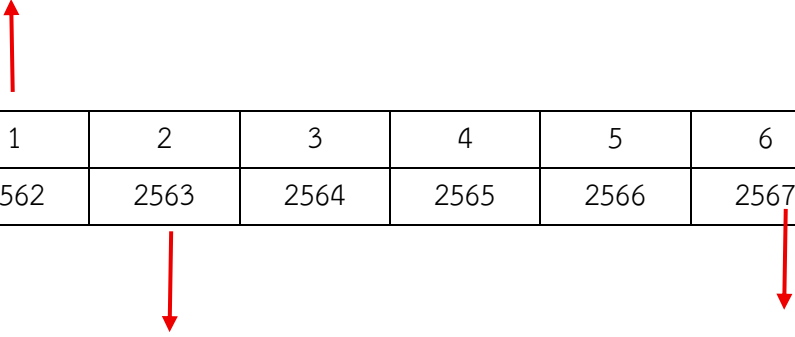
นาฬิกาชีวิตจากการลงพื้นที่มาใช้ในการดำเนินโครงการอย่างไร

พวกเราได้ใช้ทักษะ “วิศวกรสังคม” เข้ามาช่วยวิเคราะห์โดยใช้เครื่องมือ “นาฬิกาชีวิต” ใน การดำเนินงานเบื้องต้นในการเข้าถึงและทำความเข้าใจเรียนรู้กับชุมชนเพื่อที่พวกเราจะได้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์ใน การช่วยแก้ไขปัญหาและความต้องการของชุมชนทั้งจุดแข็งและจุดอ่อน ของน้ำพริกข้าวปลาย่าง ตำบลช้างใหญ่ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เพื่อนำข้อมูลเข้าสู่กระบวนการด้วยทักษะ “วิศวกรสังคม” ต่อไป ด้วยเครื่องมืออื่น ๆ

เครื่องมือวิศวกรสังคม ชั้นที่ 3 ไทม์ไลน์ (TimeLine) “พัฒนาการ”

ไทม์ไลน์ “พัฒนาการ”ของ.....น้ำพริกข้าวปลาย่าง.....
ตำบล.....ช้างใหญ่..... อำเภอบางไทร..... จังหวัด.....พระนครศรีอยุธยา.....

เริ่มก็ตั้งกลุ่มวิสาหกิจชุมชนน้ำพริกแม่น้ำบางไทร ตำบลช้างใหญ่
อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จัดตั้งและจดทะเบียน
วิสาหกิจชุมชน เมื่อปี พ.ศ. 2562 มีสมาชิกทั้งหมด 7 คน อยู่ภายใต้
การสนับสนุนจากสำนักงานเกษตรอำเภอบางไทร

ปี	1	2	3	4	5	6	7
พ.ศ	2562	2563	2564	2565	2566	2567	2568

ผ่านเกณฑ์ความปลอดภัยในการผลิตอาหาร
ตามความในพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ.2522
เรื่องวิธีการผลิต เครื่องมือที่ใช้ในการผลิต และ
การเก็บรักษาอาหาร

เริ่มทำน้ำพริกข้าวปลาย่าง

ไทม์ไลน์ (TimeLine) “พัฒนาการ”

สิ่งที่ได้จากการใช้เครื่องมือ ไทม์ไลน์ (TimeLine) “พัฒนาการ”

ได้ทราบถึงเรื่องราวต่าง ๆ และความเป็นมาในช่วงอดีตจนถึงปัจจุบันของชุมชน ทำให้เราได้รับรู้พัฒนาการของชุมชนที่สืบเนื่องกันมาตามระยะเวลา ทำให้พวกเราสามารถนำมาเชื่อมโยงวิเคราะห์ในการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่องตามขั้นตอนของ “วิศวกรรมสังคม”

บริบทของชุมชน

ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำเจ้าพระยาไหลผ่านด้านทิศเหนือ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรม ปัจจุบันได้ถูกปรับปรุงโดยมีการถมพื้นดินให้สูงเพื่อจัดสร้างโรงงาน อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ทางตอนเหนือและทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ของชุมชน ได้มีการปรับสภาพในลักษณะเดียวกันเพื่อสร้างเป็นบ้านพักอาศัย มีการแบ่งการปกครองเป็น 14 หมู่บ้านซึ่งอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมด มีจำนวนครัวเรือน 1,521 ครัวเรือน ประชาชน ส่วนใหญ่ประกอบ อาชีพรับจ้างในโรงงานอุตสาหกรรมและสถานที่ราชการ และประกอบอาชีพเกษตรกรรม จำนวนแรงงานที่อยู่ในพื้นที่ประมาณ 10,000 คน เนื่องจากมีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ จำนวน 21 โรงงาน ส่วนใหญ่จะเป็นคลังสินค้า โซโลสินค้าเกษตรและ อุตสาหกรรมหลัก เกษตรกรส่วนใหญ่จะทำนาข้าว สวนผลไม้ยืนต้น และสวนดอกดาวเรืองตัดดอก การค้าขาย ส่วนใหญ่จะเป็นร้านขายของชำตามชุมชนต่าง ๆ การรวมกลุ่มของครูช่าง ศิลปวัฒนธรรมของท้องถิ่นเหมือนกับของภาคกลางทั่วไป สำหรับประเพณีท้องถิ่นที่ยังมีการถือปฏิบัติอยู่ ได้แก่ ประเพณีการแห่เทียนพรรษา ประเพณีรดน้ำดำหัวผู้สูงอายุ ประเพณีการทำบุญตักบาตรเทโว และการทำขวัญข้าวที่ยังมีเหลืออยู่ไม่มาก เป็นพื้นที่รวมตัวของครูช่างที่ทำงานศิลปในศูนย์ศิลปชีพอ่างทอง ถึงแม้ในปัจจุบันศูนย์จะปิดตัวลง แต่ครูช่างยังทำงานศิลปหัตถกรรมอย่างต่อเนื่อง นอกจากนั้นยังมีคณะละครพื้นบ้านที่ยังหลงเหลืออยู่ ปัญหาคือ มีน้ำท่วมซ้ำซาก และท่วมเป็นเวลานาน มีผู้สูงอายุในพื้นที่มาก การพัฒนาไม่ทั่วถึง ประชาชนส่วนใหญ่รายได้น้อย

ทุนชุมชน

ด้วยชุมชนมีพื้นที่และสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมมีทั้ง แม่น้ำ ท้องนา เป็นพื้นที่อุดมสมบูรณ์ในการประกอบอาชีพการเกษตรต่าง ๆ รวมถึงยังมีเครือข่ายภายในชุมชนอย่าง องค์การบริหารส่วนตำบลข้างใหญ่ และปราชญ์ชาวบ้านในชุมชนอีกหลายครัวเรือนที่ดำรงชีวิตรวมถึงกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ที่พร้อมส่งเสริมผลิตภัณฑ์ของกลุ่มชุมชน อย่างน้ำพริกข่าปลาอย่าง ตำบลข้างใหญ่ ที่มีความโดดเด่นในเรื่องของรสชาติและปลอดภัยดีต่อสุขภาพ จึงมีความคุ้มค่าต่อราคาสินค้า

เครื่องมือวิศวกรรมสังคม ขั้นที่ 4 ไทม์ไลน์ (TimeLine) “กระบวนการ”

ไทม์ไลน์ “กระบวนการ” ของ.....น้ำพริกข้าวปลาย่าง.....

ตำบล.....ช้างใหญ่.....อำเภอ.....นางไพร.....จังหวัด.....พระนครศรีอยุธยา.....

กระบวนการที่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15
กิจกรรม	เตรียมวัตถุดิบและอุปกรณ์ที่ต้องใช้	ปอกหอมกระเทียม	บดหอมและกระเทียม	เจียวหอม/เจียวกระเทียม	นำข้าวและพริกที่หั่นไว้ลงไปคั่ว	บดข้าว/บดพริก	ย่างปลา	นำปลาไปโขลก	นำปลาที่โขลกไว้ไปคั่วให้แห้ง	นำวัตถุดิบทั้งหมดมาโขลกให้เข้ากัน	ปรุงรส	นำไปคั่ว	ตากให้แห้ง	นำใส่บรรจุภัณฑ์	ออกจำหน่ายสินค้า
เวลา (นาที)	120	60	45	15	30	45	60	45	90	60	15	30	1,500	60	60
ต้นทุน (บาท)	1,000	0	0	0	50	0	0	0	0	0	20	0	0	500	0
แรงงาน (คน)	4	3	3	5	4	4	5	2	2	4	5	4	3	3	2

รวมเวลา 2,235 นาที

ต้นทุน 1,570 บาท

แรงงาน 5 คน

เครื่องมือวิศวกรสังคม ขั้นที่ 5

M.I.C. Model เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

1. แผนพัฒนานวัตกรรม จากไทม์ไลน์ “กระบวนการ” ขั้นตอนที่ 15.

เหตุผลที่เลือกขั้นตอนนี้ เพราะบรรจุดัชนีของผลิตภัณฑ์ยังไม่ได้ตอบโจทย์ต่อตลาดและกลุ่มเป้าหมาย เนื่องจากผลิตภัณฑ์ยังมีการใช้บรรจุดัชนีในรูปแบบเดิม ไม่ค่อยดึงดูดความสนใจจากลูกค้าและไม่แบ่งบอกถึงว่าเป็นผลิตภัณฑ์ของชุมชน

2. สภาพปัญหา / ที่มาของปัญหา

จากการที่ได้ไปลงพื้นที่และสอบถามถึงปัญหาของชุมชนพบว่าชุมชนต้องการความช่วยเหลือให้ด้านการพัฒนาบรรจุดัชนีให้มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตำบลช้างใหญ่ อำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และตอบโจทย์ต่อลูกค้าและมีความต้องการที่จะสร้างช่องทางการตลาดให้เป็นที่รู้จักของคนทั่วประเทศ

3. วิธีการแก้ปัญหา

(✓) Modify : การสลับหรือยุบรวมขั้นตอน ด้วยองค์ความรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

..... รวมขั้นตอนที่ 8 และขั้นตอนที่ 9 ให้อยู่ในขั้นตอนเดียวกัน

(✓) Improve : การยกระดับขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่ง ด้วยองค์ความรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

..... ยกกระดับขั้นตอนที่ 14 และขั้นตอนที่ 15

(✓) Create : การสร้างขั้นตอนเพิ่มเติม ด้วยองค์ความรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

..... การสร้างตราสินค้า/โลโก้ ให้มีความโดดเด่นและเป็นเอกลักษณ์ของชุมชน

4. ผลที่ต้องการ

..... ลูกค้าเพิ่มขึ้น/เข้าสู่การขายในตลาดได้อย่างถูกต้อง/ได้รับผลตอบรับจากลูกค้าเป็นอย่างดี/ได้ผลกำไรที่เหมาะสม

5. ในการพัฒนานวัตกรรมครั้งนี้ “ท่าน” ต้องการความช่วยเหลือจากใครบ้าง และอย่างไร

(✓) มหาวิทยาลัย (สาขาวิชา / คณะ / หน่วยงาน)

..... หน่วยงาน กองพัฒนานักศึกษา

(✓) หน่วยงานภาครัฐ

..... องค์การบริหารส่วนตำบลช้างใหญ่

() ภาคเอกชน / กลุ่มองค์กร

(✓) ภาคประชาชน / ชุมชน / แหล่งเรียนรู้ / วิสาหกิจ

..... ความร่วมมือกันชุมชน

() อื่น ๆ ระบุ

6. ระยะเวลา มกราคม-สิงหาคม

7. งบประมาณ

โครงการ	รายการ	จำนวนเงิน
ลงพื้นที่ครั้งที่ 1 เรียนรู้เรื่องการนำพริกเข้าปาลาย่าง		
1.ค่าตอบแทน	-ค่าวิทยากร (จำนวน 2 คน 6 ชั่วโมง x 600บาท)	7,200 บาท
2.ค่าใช้จ่าย	-ค่าอาหารกลางวัน 20 คน x 100 บาท	2,000 บาท
	-ค่าอาหารว่าง 20 คน x 35 บาท x 2 มื้อ	1,400 บาท
	-ค่าเช่ารถ 2,500 x 1 คัน	2,500 บาท
3.ค่าวัสดุ	-วัตถุดิบ	12,700 บาท
รวม		25,800 บาท
ลงพื้นที่ครั้งที่ 2 การอบรมเรื่องการใช้บรรจุภัณฑ์และโลโก้สินค้า		
1.ค่าตอบแทน	-ค่าวิทยากร (จำนวน 2 คน 6 ชั่วโมง x 600บาท)	7,200 บาท
2.ค่าใช้จ่าย	-ค่าอาหารกลางวัน 20 คน x 100 บาท	2,000 บาท
	-ค่าอาหารว่าง 20 คน x 35 บาท x 2 มื้อ	1,400 บาท
	-ค่าเช่ารถ 2,500 x 1 คัน	2,500 บาท
	-บรรจุภัณฑ์	5,000 บาท
	-ค่าจ้างทำตราสินค้า	3,000 บาท
รวม		21,100 บาท
ลงพื้นที่ครั้งที่ 3 ให้ความรู้เรื่องช่องทางการตลาดออนไลน์		
1.ค่าตอบแทน	-ค่าวิทยากร (จำนวน 2 คน 6 ชั่วโมง x 600บาท)	7,200 บาท
2.ค่าใช้จ่าย	-ค่าอาหารกลางวัน 20 คน x 100 บาท	2,000 บาท
	-ค่าอาหารว่าง 20 คน x 35 บาท x 2 มื้อ	1,400 บาท
	-ค่าเช่ารถ 2,500 x 1 คัน	2,500 บาท
รวม		13,100 บาท
รวมงบประมาณทั้งสิ้น		60,000 บาท

ภาคผนวก

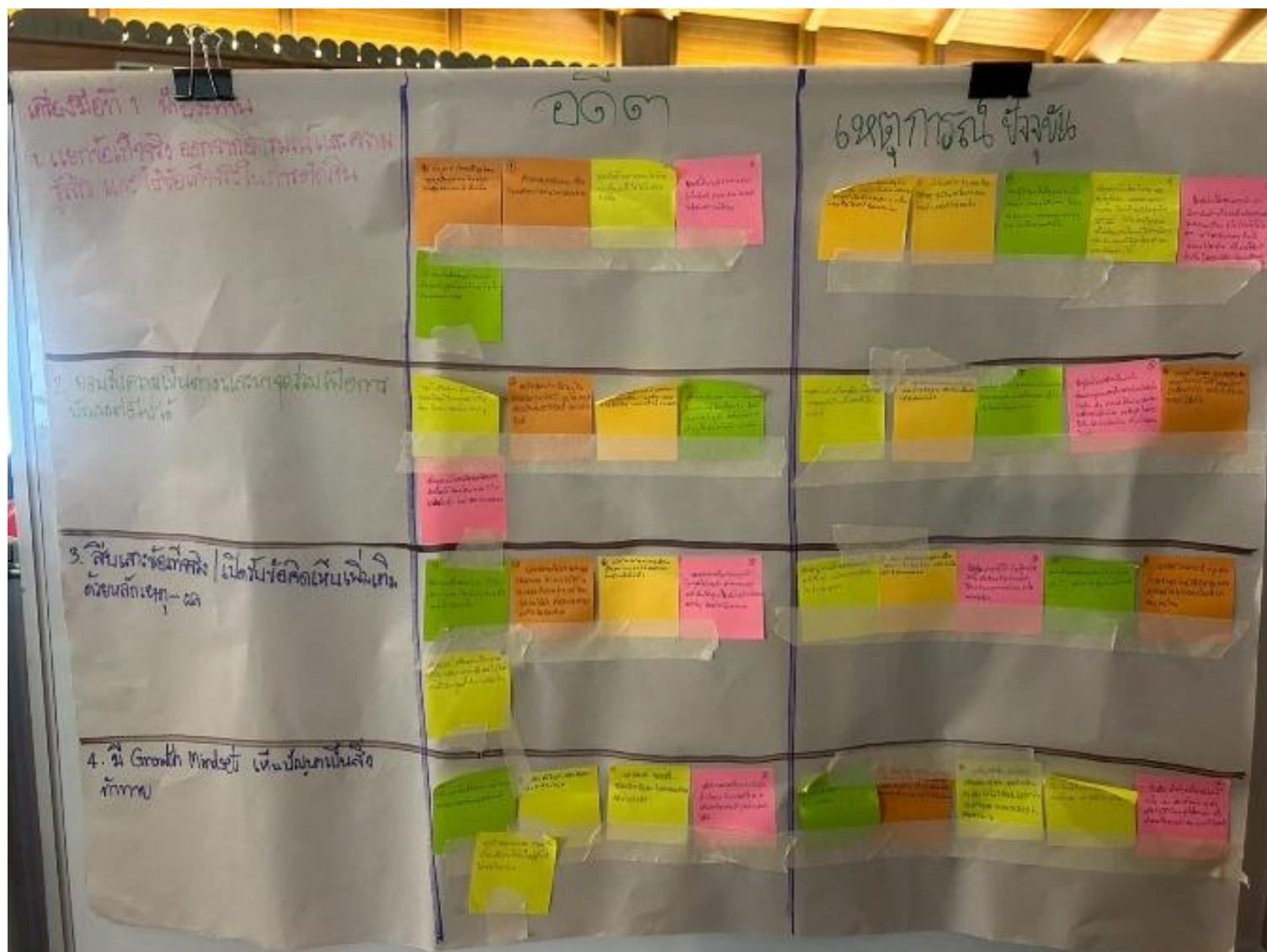
-ถอดบทเรียน SWOT

โอกาส	อุปสรรค
1. นักศึกษาได้เรียนรู้การเชื่อมโยงทรัพยากร ภูมิปัญญาท้องถิ่น และโอกาสทางการตลาดเข้าด้วยกัน เกิดความเข้าใจภาพรวมของชุมชนทั้งในมิติศักยภาพ และข้อจำกัด ทำให้สามารถออกแบบแนวทางการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตรงกับบริบทจริง 2. นักศึกษาสามารถวางแผนการทำงานที่สอดคล้องกับวิถีชีวิตของชุมชนและฤดูกาลการผลิต สร้างความสมดุลระหว่างการเรียนรู้ภาคสนามกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และช่วยให้เกิดความเข้าใจเชิงลึกต่อวิถีชุมชน 3. การใช้ Timeline ทำให้นักศึกษาสามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของผลิตภัณฑ์และการตลาดในแต่ละช่วงเวลา เห็นความก้าวหน้าและปัญหาที่เกิดขึ้นจริง ช่วยพัฒนาทักษะการประเมินผลและการปรับกลยุทธ์เชิงสร้างสรรค์ 4. การจัดลำดับขั้นตอนงานอย่างชัดเจน ตั้งแต่การสำรวจ วิเคราะห์ ออกแบบ ไปจนถึงการสื่อสารการตลาด ทำให้นักศึกษามีทักษะการทำงานอย่างเป็นระบบ สามารถจัดการโครงการได้อย่างมืออาชีพ 5. นักศึกษาได้ฝึกฝนการจัดการ (Management) การสื่อสารเพื่อการตลาด (Communication) และการคิดนวัตกรรม (Innovation) เพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์น้ำพริก ส่งผลให้ชุมชนสามารถเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ และนักศึกษาเองก็พัฒนาทักษะที่พร้อมใช้จริงในอนาคต	1. นักศึกษา ยังไม่สามารถรวบรวมและประมวลข้อมูลเชิงเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมได้อย่างรอบด้าน ทำให้การออกแบบกลยุทธ์พัฒนาผลิตภัณฑ์บางส่วน อาจยังไม่ครอบคลุมทุกมิติ 2. ข้อจำกัดด้านการปรับตัวตามนาฬิกาชีวิตของชุมชน แม้จะเข้าใจหลักการ แต่การประสานงานกับชุมชนจริงยังติดขัดในบางช่วงเวลา เนื่องจากนักศึกษามีตารางเรียนและเวลาที่ไม่ยืดหยุ่น ส่งผลให้การลงพื้นที่ บางครั้งไม่สอดคล้องกับวงจรการผลิตของชุมชน 3. การติดตามผลมักเน้นการบันทึกเชิงคุณภาพ มากกว่าการเก็บข้อมูลเชิงตัวเลข เช่น ยอดขายหรือมูลค่าการตลาด ทำให้การสะท้อนผลลัพธ์ขาดความแม่นยำและยากต่อการวัดผลระยะยาว 4. การจัดทำขั้นตอนอย่างละเอียดทำให้บางครั้ง นักศึกษาลงรายละเอียดมากเกินไป ส่งผลให้เสียเวลาในงานเอกสารและการประสานงาน แทนที่จะเน้นการปฏิบัติจริงเพื่อสร้างผลลัพธ์ที่จับต้องได้ 5. นักศึกษามักให้ความสำคัญกับการสร้างนวัตกรรม (Innovation) มากกว่าการจัดการ (Management) และการสื่อสาร (Communication) ทำให้การวางระบบการตลาดและการจัดการธุรกิจชุมชนยังไม่เข้มแข็งพอ

โอกาส	อุปสรรค
1. สามารถต่อยอดการเชื่อมโยงทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นกับหน่วยงานภาครัฐ เอกชน และสถาบันการศึกษา เพื่อเสริมความเข้มแข็งและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลิตภัณฑ์ได้มากยิ่งขึ้น 2. การเรียนรู้วิถีชีวิตและจังหวะเวลาของชุมชนสามารถนำไปสู่การสร้างแบรนด์ที่สะท้อนเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมและวิถีชุมชน ทำให้ผลิตภัณฑ์แตกต่างและน่าสนใจในตลาดที่หลากหลายมากขึ้น 3. สามารถพัฒนาระบบฐานข้อมูลเชิงเวลา (time-series) เกี่ยวกับการผลิต การตลาด และการขาย เพื่อใช้วิเคราะห์แนวโน้มการเติบโต และสนับสนุนการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์ของชุมชนในอนาคต 4. ขั้นตอนการทำงานที่บันทึกไว้อย่างเป็นระบบสามารถพัฒนาเป็นคู่มือหรือหลักสูตรการเรียนรู้สำหรับคนรุ่นใหม่ในชุมชน เพื่อสร้างความต่อเนื่องและยั่งยืนของการพัฒนา 5. มีโอกาสพัฒนาผลิตภัณฑ์น้ำพริกให้เข้าสู่ตลาดออนไลน์และอีคอมเมิร์ซ โดยผสานการจัดการ (Management) ที่เข้มแข็ง การสื่อสารการตลาด (Communication) ที่สร้างแบรนด์ และนวัตกรรม (Innovation) ที่ตอบโจทย์ผู้บริโภครุ่นใหม่	1. การเข้าถึงข้อมูลจริงของชุมชน เช่น ต้นทุนการผลิต แหล่งวัตถุดิบ หรือข้อมูลเชิงเศรษฐกิจ อาจไม่ครบถ้วนหรือไม่ทันสมัย ทำให้การวิเคราะห์และวางแผนพัฒนาผลิตภัณฑ์มีความเสี่ยงต่อความคลาดเคลื่อน 2. ตารางเวลาของนักศึกษาไม่ยืดหยุ่นพอที่จะลงพื้นที่ได้ตรงกับวิถีชีวิตและรอบการผลิตของชุมชน ส่งผลให้การเก็บข้อมูลหรือการทดลองตลาดบางครั้งไม่ต่อเนื่อง 3. ปัญหาเศรษฐกิจ ภัยธรรมชาติ หรือการเปลี่ยนแปลงความต้องการของตลาด อาจทำให้พัฒนาการของผลิตภัณฑ์ไม่เป็นไปตามที่วางแผนไว้ ส่งผลต่อความน่าเชื่อถือของการติดตามผล 4. หากมีการเปลี่ยนแปลงผู้รับผิดชอบโครงการ หรือการหมุนเวียนของนักศึกษาในแต่ละรุ่น อาจทำให้กระบวนการขาดความต่อเนื่อง และเอกสารที่บันทึกไว้มิถูกนำไปใช้อย่างจริงจัง 5. นักศึกษาจะสามารถสร้างนวัตกรรมและกลยุทธ์การตลาดได้ แต่เมื่อเผชิญกับการแข่งขันในตลาดดิจิทัลหรือผู้ประกอบการรายใหญ่ ชุมชนอาจยังขาดศักยภาพด้านการจัดการและทรัพยากรเพียงพอที่จะรักษาความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

ภาคผนวก

- ผลลัพธ์จากการเรียนรู้ (Student Base Outcome)

เคสตัวอย่างที่ 3 Timeline พัฒนาการ

9. เห็นคุณค่าชีวิต แก้ไขปัญหามัน
ไม่จบงานแผนอนาคต

เคสตัวอย่างที่ 4 Timeline กระบวนการ

10. แก้ไขทุกขั้นตอน (ของสิ่งมีชีวิต) |
อย่างถาวรแก้ไขเพื่อเลือกพัฒนาคุณภาพ
ได้อย่างรวดเร็วและเหมาะสม (หาญกล้าที่คืน)

M.I.C Model

11. เลือกปรับเปลี่ยนกระบวนการที่มีผลทั้งเชิง
กระบวนการเลือกได้อย่างเหมาะสมและมีผล
ต่อสิ่งมีชีวิตที่มีชีวิต

12. ชวนเพื่อน ชวนน้อง ชวนพี่ ชวน
น้องมา อย่างเห็นคุณค่าในสิ่งที่ได้-ผล

อดีต

อนาคต

เอกสารที่เกี่ยวข้อง

-ภาพบรรยากาศการลงพื้นที่

รายชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา

- 1.อาจารย์ ดร.ชวีพร เมืองจันทร์
- 2.อาจารย์ สุภรณ์ จงรักษ์

รายนามนักศึกษาลงพื้นที่

1.นางสาว สุตารัตน์ หงษ์เวียงจันทร์	คณะวิทยาการจัดการ
2.นาย ภูมิพัฒน์ ลาภบังเกิด	คณะวิทยาการจัดการ
3.นาย ชานนท์ วงศ์เคี่ยม	คณะวิทยาการจัดการ
4.นางสาว ลาวัลย์ ชมพู	คณะวิทยาการจัดการ
5.นางสาว ญาณวิภา ทวีเสริมศักดิ์	คณะวิทยาการจัดการ
6.นางสาว ญาณิศา ทวีเสริมศักดิ์	คณะวิทยาการจัดการ
7.นางสาว ปาลิตา สุขโอสถ	คณะวิทยาการจัดการ
8.นางสาว กัญญารัตน์ ส่วยนนท์	คณะวิทยาการจัดการ
9.นาย ธนบดี ขวัญยืน	คณะวิทยาการจัดการ
10.นาย ภาณุพันธ์ เกิดพระเงิน	คณะวิทยาการจัดการ